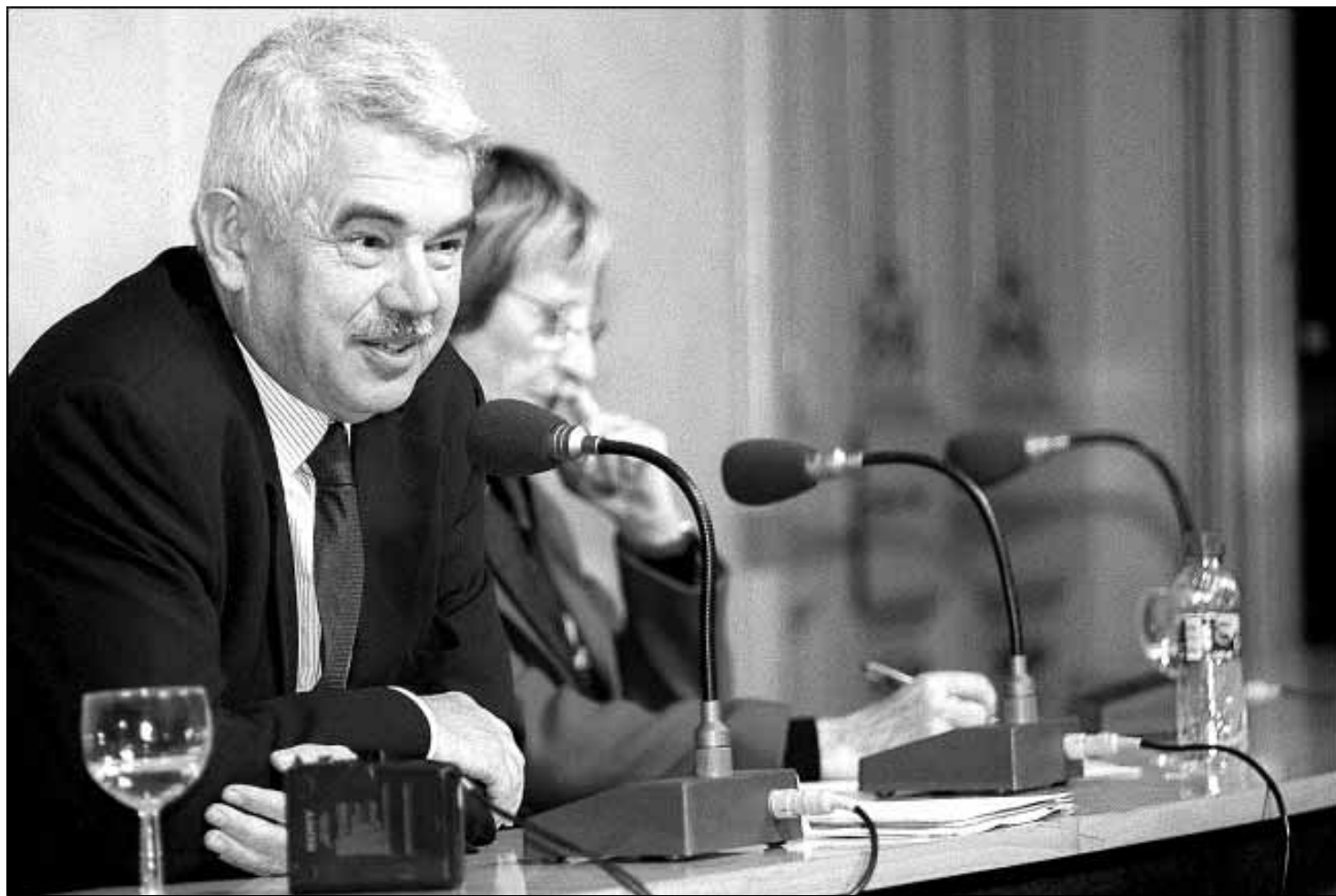

El líder socialista assegura estar preparat per governar després de tres anys d'entrenament a l'oposició

Pasqual Maragall i Montserrat Minobis durant la conferència d'ahir

CESAR MARTINEZ

FRASES

“ Volem un Estatut declaratiu, més substantiu i menys formalista, amb principis i drets acceptats per la ciutadania ”

“ Representem un col·lectiu que fa 120 anys que vol governar ”

“ Els nostres ideals es poden convertir en fets amb un cost ponderat ”

“ No hem pogut assaborir encara el que és una governació tranquil·la i sense fantasmes del passat ”

“ Mirarem d'impedir que es desenvolupi la llavor de la intolerància perquè no és el país el que viu una situació dramàtica, sinó determinats barris ”

“ No és només que hi ha una tendència a invertir en vivenda, és que no tenim alternatives. Tenim molt estalvi i poc capital risc ”

“ Tenim una sanitat molt mal finançada per culpa del nou sistema de finançament. L'acord de CiU i PP preveu que ara ja no tindrem revisió i no podrem anar a Madrid a reclamar res ”

“ El govern de CiU no està en condicions de proposar un nou Estatut pel seu pacte amb el PP ”

Maragall afirma que Catalunya està en la pubertat de l'autonomia política

El president del PSC lamenta que l'estalvi del país es dediqui a la vivenda i no a la innovació i la recerca

Cristina Palomar
BARCELONA

Pasqual Maragall va assegurar ahir que Catalunya està en la "pubertat" de l'autonomia política i que un cop s'ha autoafirmat com a tal durant aquests vint anys de govern de CiU, ara ha d'iniciar una nova etapa de "maduresa". A parer seu, aquesta etapa vindrà de la mà dels socialistes, ja que ara estan "en condicions d'aprovar l'assignatura" de la Generalitat per governar "de forma tranquil·la i sense pensar en els fantasmes del passat", sobretot després dels seus tres anys d'"entrenament" a l'oposició amb el seu govern alternatiu.

"Tinc la impressió que hem viscut un llarg període d'introducció a l'autonomia molt

marcat per un cert esperit de pubertat, d'afirmar-se com a tal. Encara no ha tingut de bo ser adulta i estar en l'edat d'or, en el moment de maduresa, per donar la mesura exacta de les seves possibilitats. Ara crec que som a les portes d'això i que si hi ha sort i encert, ho veurem", va explicar.

Resum de propostes

Amb aquesta introducció, el líder del PSC va iniciar la conferència que tradicionalment fa cada any al Col·legi de Periodistes. Sota el títol de *2003, preparats per governar Catalunya*, Maragall, acompanyat de la plana major del PSC i de diversos diputats, es va limitar a resumir els seus coneguts 17 compromisos programàtics presentats durant la seva moció de censu-

ra del 2001 i desenvolupats al llarg del 2002, cenyint-se sobretot a temes com la sanitat, l'educació, l'ajut a les famílies, els barris més segurs i nova divisió del territori. Pel que fa a la seva aposta per reformar ja l'Estatut en lloc d'esperar a la pròxima legislatura com ha proposat CiU, Maragall va reiterar la intenció de seguir reclamant que la nova proposta per avançar en l'autogovern es voti al Parlament aquest any. "Si no estan en condicions de votar-lo, que hi votin en contra", va assegurar en referència als convergents, els quals acusa de postposar la reforma per la seva subordinació al PP i al pacte d'investidura telefònic subscrit per Jordi Pujol i José María Aznar.

Després d'apostar per un

nou Estatut "declaratiu, més substantiu i menys formalista, amb principis i drets acceptats per la ciutadania", Maragall va insistir també en la necessitat de canviar de sistema de finançament i d'aprovar durant aquesta legislatura la llei electoral catalana, al considerar que les eleccions a Catalunya se celebren en l'"alegalitat".

Pel que fa a la situació econòmica del país, l'exalcalde de Barcelona es va preguntar "per què creiem que els altres van millor?", i va lamentar que la major part de l'estalvi es destini a la vivenda en lloc d'invertir-se en innovació i recerca. "No estem adreçant el nostre estalvi allà on cal. Tenim poc capital risc perquè fracassar a la primera en aquest país està molt mal vist", va remarcar.

BANC DELS ALIMENTS

MISSATGE PER A TOTES LES EMPRESES D'ALIMENTACIÓ

Doni'ns els seus productes no comercialitzables però aptes per al consum
S'estalviarà el cost de la seva destrucció i desgravarà

Nosaltres els distribuïrem entre les persones necessitades de la nostra ciutat.
Junts lluitarem contra el malbaratament dels aliments com a resposta contra la gana

FUNDACIÓ BENÈFICA BANC DELS ALIMENTS

Sardenya, 368-372 · Tel. 93 346 44 04 · Fax 93 346 69 03 · e-mail: banc-aliments@teleline.es

CARRERES 2003, CURSOS BECATS

El fons de beques de Bit està constituït amb la voluntat d'ajudar i facilitar formació en cursos destinats a formar en els nous perfils professionals que demana el mercat:

- Analista Programador d'aplicacions orientades a objectes
- Analista Programador entorn .NET
- Analista Programador entorn JAVA
- Anàlisi i disseny orientat a objectes amb UML
- Tècnic en Manteniment d'Ordinadors
- Tècnic en Aplicacions Multimedia
- Dissenyador Web Site
- Programador Web en ASP.NET
- Responsable de Xarxa
- Gestor de Telecomunicacions

FORMACIÓ
INFORMÀTICA

Cursos, dates, horaris, temaris, preus...

www.bit.es

Av. Diagonal, 618, 2n · 93 209 29 66 · Pl. Tetuan, 2 · 93 265 40 40

El líder del PSC remarca que la Constitució "no és només per impedir fer coses, sinó per fer-ne de noves"

Cristina Palomar
BARCELONA

Pasqual Maragall va aprofitar ahir la tradicional conferència de balanç de l'any que fa al Col·legi de Periodistes, a Barcelona, per animar els populars catalans a deslligar-se de les consignes de Madrid i afegir-se a l'acord sobre l'autogovern que han firmat les forces d'esquerra del Parlament. I és que tot i reconèixer que "s'han de bellugar les coses" i avançar en les propostes sobre autogovern enmarcades en la reforma de la Constitució, Maragall també va justificar mantenir una certa prudència i un "ritme" al respecte per aconseguir el màxim consens possible. "Ho estem frenant per veure que fa el PP. Els populars són una força democràtica i madura, i estic segur que estan d'acord amb moltes coses d'aquí però a Madrid els diuen el que han de fer", va explicar alhora que considerava "increïble" que CiU "posi pegues" a aquesta iniciativa.

Davant un auditori format majoritàriament com sempre per companys de partit i periodistes, el president del PSC va rebutjar fer balanç polític d'aquest any passat al considerar que tot el que havia previst

Maragall allarga la mà al PP perquè s'afegeixi a l'acord per l'autogovern

Considera improbable que Pujol plegui abans del 2003

XAVIER CARRION

Pasqual Maragall i Montserrat Minobis abans de començar la conferència al Col·legi de Periodistes

El PSC qüestiona el baròmetre

El diputat socialista Joan Ferran ha demanat al president del Parlament, Joan Rigol, que sol·liciti al govern català informació detallada sobre l'últim baròmetre de la Generalitat. Concretament, Ferran reclama conèixer al detall els càlculs que han permès a l'executiu català equiparar Artur Mas amb Pasqual Maragall en valoració, "tot i que el conseller en cap té una valoració inferior a cinc dels àmbits territorials" i que Maragall, "en les dades per lloc de residència, apareix com el líder més ben valorat".

s'ha complert. "No ens interessa tant als catalans si Pujol plega i Mas entra o si tots dos se'n van a ballar. Ens interessa veure què hem de fer. Som un país que va bé però no sap on va", va remarcar.

Després de recordar la "desorientació" i la "crisi d'identitat" del govern català "pròpia d'un final de règim" i el "bon resultat" de la seva moció de censura, i de considerar improbable que Jordi Pujol dimiteixi abans d'hora perquè "s'hauria de fer un nou debat d'investidura i no crec que això es produeixi", Pasqual Maragall va optar per presentar a grans trets els principals rep-

tes que s'ha plantejat per aquest any 2002, destacant sobre tots ells el desenvolupament de la proposta d'autogovern i la recerca de suports a la seva proposta d'una Espanya plural. "Faré moltes voltes per Espanya", va anunciar després de deixar clar que la idea d'Espanya que el PSC defensa té el suport de José Luis Rodríguez Zapatero.

Reforma constitucional

Sobre aquest últim punt, Maragall va explicar que la majoria absoluta del PP "ha contribuït a fer que tots estiguem dintre de la Constitució excepte els terroristes i, per

tant, s'accepta que s'ha de canviar". Per això, va considerar que "negar aquesta possibilitat no seria plenament constitucionalista i el PP s'està acostant". Per ell, no suposa cap contradicció parlar d'una reforma constitucional perquè la Carta Magna "no és només per impedir fer coses, sinó per fer-ne de noves".

En aquest sentit, el líder del PSC va lamentar que amb la defensa d'un patriotisme constitucional que inclou un poble [l'espanyol] però exclou altres, els populars intentin "mutilar" la Constitució. Per això, va assegurar que els socialistes: "No permetrem que

es tanqui la Constitució en un armari. Si es queda quieta, cau, si les fem a la nevera es mor. Se la pot estimar i es pot canviar".

Maragall també va reiterar que el seu partit dedicarà els pròxims mesos a desenvolupar els disset compromisos que va presentar a la moció de censura i a presentar iniciatives per definir una estratègia econòmica i social per a Catalunya. Un altre dels objectius que s'ha marcat el president del PSC serà aprofitar la presidència espanyola de la Unió Europea durant aquest primer semestre per fer arribar les seves aportacions europeistes.

el diari **AVUI** convida a l'Auditori:

Si vols participar en el sorteig de **2 entrades**, només cal que truquis al **906 422 343*** a qualsevol hora del dia (s'accepten trucades fins a les 10 del matí del dia 22/1).

*Només per a majors de 18 anys. Preu de la trucada 130 ptes./minut, IVA inclòs; 119 ptes. en horari reduït.

La llista de guanyadors la publicarem el dia 23 de gener. Els guanyadors caldrà que passin a recollir les entrades a les oficines comercials del diari AVUI (carrer Consell de Cent, 425, 4a planta) a partir del dia 23 de gener. L'horari, excepte festius, és de 10 a 14 i de 16 a 18 hores, llevat dels divendres, que és de 10 a 14 h.

Orquestra del Gran Teatre del Liceu

Bertrand de Billy, director
Rainer Küchl, violí

Wagner: *Faust. Obertura*
Pfitzner: *Concert per a violí i orquestra op. 34*
Beethoven: *Simfonia núm. 7 op. 92*,
preciada Laura

dissabte 26 de gener
a les 19 h

L'Auditori

Maragall i la premsa Una relació complicada

Pasqual Maragall al Col·legi de Periodistes l'any 2002 amb l'aleshores degana Montserrat Minobis ■ LLUÍS GENÉ/EFE

President, president... avui tampoc toca?

SENSE RESPOSTA • El Col·legi de Periodistes posa com a condició per acollir una conferència de Maragall que respongui preguntes però ell ho rebutja **MITJANS** • Ha fet una roda de premsa en tota la legislatura

Marta Lasalas
BARCELONA

Jordi Pujol es va inventar una versió nostrada del *no comment* anglosaxó per defugir preguntes impertinents dels periodistes. Era l'*avui no toca*. La fórmula va fer fortuna en les rodes de premsa habituals de l'aleshores president. Però a força de recórrer a aquest sortilegi per exorcitzar qüestions impertinents, la falca va acabar caient en desgràcia. Fins i tot es va convertir en un dels retrats habituals que es feien al polític nacionalista des dels cenacles periodístics madrilenys. El tripartit va desterrar aquesta resposta de les seves rodes de premsa, però amb l'*avui no toca* va marxar també el president.

El cert és que Pasqual Maragall, en el seu pas per l'alcaldia de Barcelona, s'havia caracteritzat per mostrar un tracte fàcil i afable amb la premsa, que essencialment es limitava a retreure-li la seva pertinença impuntualitat. Això no obstant, un cop arribat a la presidència del govern, Maragall –o el seu entorn– ha evitat sotmetre's a les preguntes dels periodistes. Les sovintejades crisis que ha hagut de superar el tripartit no han fet més que accentuar aquest distanciament entre el president i els mitjans de comunicació.

Com a balanç final d'aquesta freda relació, queda una única i solitària roda de premsa de Maragall en els seus mil dies de mandat. La ro-

bada es va celebrar el 15 de novembre del 2005, quan es complia el primer any de les eleccions que havien dut Maragall a la presidència. El president es va envoltar d'un aire de solemnitat –a la sala d'actes del Palau, amb múltiples convidats– i d'una estructura farragosa amb blocs de preguntes que van impedir la necessària agilitat d'aquesta mena de convocatòries.

A banda d'aquesta cita singular –atès que era la primera i va acabar sent l'única–, les rodes de premsa del govern han quedat en mans del conseller portaveu o, en el seu moment, el conseller primer. Els con-

Maragall ha ofert ara al Col·legi de Periodistes una intervenció similar a les que protagonitzava com a alcalde

tactes de Maragall amb els periodistes que segueixen la informació del gabinet s'han vist només afavorits en els viatges oficials. Però també aquest supòsit s'ha vist complicat davant la resistència de Presidència a organitzar, com és habitual, les delegacions de periodistes que segueixen el cap de l'executiu.

Tot apunta que, un cop alliberat de la pressió que han provocat els dubtes sobre el candidat els darrers mesos i enfilant ja el darrer tram de la legislatura, el president no canviarà l'estratègia. Dimarts Maragall va oferir una conferència a la seu de La

Caixa, on sí que va acceptar preguntes dels empresaris assistents. No obstant, del sopar a porta tancada amb què, com és habitual, es va tancar aquesta cita del Cercle Financer, es va eliminar el col·loqui posterior, que es va limitar a un parlament seu sense intervencions.

Tampoc el Col·legi de Periodistes se n'ha sortit, però almenys ha plantat cara. Des de la Presidència de la Generalitat s'ha proposat al degà del Col·legi, Josep Maria Huertas, que el president hi pronuncii una conferència el mes de setembre. Maragall mateix va instaurar durant la seva etapa com a alcalde de Barcelona el costum d'anar cada any a la seu del Col·legi a fer un balanç de l'any de la gestió municipal. De fet, aquesta convocatòria ha quedat incorporada a les cites habituals de l'alcalde de la ciutat amb la premsa.

Però quan aquest dimarts Huertas va plantejar la proposta de Maragall davant la junta general del Col·legi, es van aixecar veus des del grup que encapçala Pilar Antillach que van assenyalar la necessitat de posar com a condició que el president se sotmetés a les preguntes dels periodistes presents. Això sí, un nombre limitat. El director de comunicació de Presidència, Jordi Mercader, però, va replicar ahir al Col·legi que el president no acceptarà preguntes. L'entitat, després de consultar els membres de la direcció, sospesa ara rebutjar la proposta d'acollir a la seva seu la conferència de Maragall. ■

EL RASCLET

Josep M. Torrent
jmtu@hotmail.com

El poder dels aliats

Un ús intel·ligent i equilibrat de la política exterior possibilita a aquells Estats que no són potència econòmica ni armamentística de tenir la veu necessària per ser presos en consideració. Felipe González va entendre que el dogmatisme amb què el PSOE havia arribat al poder convenia substituir-lo per actituds pragmàtiques. González va fer gestos (l'ingrés a l'OTAN, acord bilateral amb els EUA, restabliment de relacions amb Israel, acostament al conflicte israelià-palestí...) que la comunitat internacional va valorar. Era l'època que Europa girava al voltant de Mitterrand i Kohl, però la tasca de la diplomàcia espanyola van fer que González accedís al club dels elegits i acabés tenint-hi paper propi i influència. Aznar va voler fer el mateix però canviant de socis; es va allunyar de l'eix franco-alemany per aliar-se al clan de les Açores: Bush i Blair. Si esborrem el seu posat suficient i fatxenda i l'obsessió amb la guerra d'Iraq, li reconeixem que amb ell Espanya també va jugar en l'escena internacional. Zapatero, al contrari que González amb l'OTAN o que Aznar amb Iraq, ha optat pel populisme: fer el que agrada a la ciutadania, més enllà del que convé a l'Estat. El seu to radical contra l'actuació d'Israel al Líban, l'actitud maldestra del número 2 del PSOE, José Blanco, dient que l'objectiu israelià es fer víctimes civils, i la desorientació del ministre Moratinos signifiquen que Espanya aposta per la radicalitat i renuncia als rèdits de jugar a la Primera Divisió de la política internacional. Prendre part sense matisos no sembla la millor opció quan ZP és a punt de negociar amb ETA la fi de la violència, en què no es pot menystenir cap actor circumstancial, ni el món àrab i palestí ni el lobby jueu. ■

Un centenar de noms ja avalen el grup de suport a Montilla

El col·lectiu recorda que es dissoldran el dia de les eleccions i que no volen càrrecs

Redacció
BARCELONA

El grup de suport a José Montilla, President Montilla, que encapçalen l'exsindicalista José Luis López Bulla i el sociòleg Carles Navales, va fer públic ahir la primera recollida d'adhesions al candidat socialista a la presidència de la Generalitat –114 fins ara– i la primera declaració d'intencions a l'hora de constituir-se com a grup. A banda de l'exdiputat d'ICV i l'exregidor de Cornellà, entre els primers signants hi ha l'exdegà del Col·legi de Periodistes de Catalunya Joan Brunet, el professor de la UAB Ferran Gallego i l'escriptora Gemma Lienas, entre d'altres. L'objectiu que argumenten els promotors, segons consta en el text, és "la possibilitat d'impulsar un nou curs que faci millor Catalunya".

En aquest primer comunicat el grup recorda que el seu objectiu és que Montilla sigui president i subratlla que no té cap voluntat de continuïtat. "Les coses clares: no aspirem a cap càrrec i ens dissoldrem el mateix dia de la jornada de reflexió electoral", emfasitzen els pares de la iniciativa.

Postnacionalisme

Per aquest col·lectiu, el nacionalisme s'ha convertit en "una certesa de la impossibilitat d'una Catalunya extrovertida, oberta a les grans transformacions que estan en curs" i, davant d'això, Montilla apareix com un candidat que prioritza els ciutadans i les qüestions socials. El text, que incorpora entre les singularitats del ministre el fet d'haver nascut "a les sàvies terres del Sud", situa la "Catalunya de les persones" que propugna Montilla com l'inici d'un "relat postnacionalista". L'objectiu, en definitiva, és "ajudar" que el candidat sigui president i obrir "un nou curs que faci millor Catalunya". ■

EL FUTUR DE CIU

Maragall posa com a límit un any per presentar la moció de censura

Avisa Pujol que l'avançarà si la situació interna de CiU "s'encalla més"

Pasqual Maragall va presentar ahir el seu balanç de l'any al Col·legi de Periodistes acompanyat de la periodista Montserrat Minobis

Cristina Palomar
BARCELONA

Els socialistes ja han posat data a la moció de censura contra el govern de Jordi Pujol: serà com a màxim d'aquí a un any. El president del PSC, Pasqual Maragall, va aprofitar ahir la conferència sobre el balanç de l'any, que va fer al Col·legi de Periodistes, per desvelar la incògnita i anunciar que si en el termini de dotze mesos l'executiu català no posa fil a l'agulla i no aconsegueix "avenços substancials" per resoldre els problemes del país en deu temes que ell creu prioritaris, el grup Socialistes-Ciutadans pel Canvi passarà a l'acció. "Deu temes i en el termini d'un any. Ho reitero. Si no, el nostre grup presentarà la moció de censura", va advertir.

Tot i aquest marge de maniobra, el líder socialista es va reservar el dret a presentar la moció -segon ell suggerida pel mateix Pujol- abans de complir el termini de dos períodes de sessions parlamentàries, si el nou equip de govern de CiU amb Artur Mas al capdavant "s'encalla encara més", cosa que donen per gairebé segura.

El decàleg que Maragall va exposar no aporta novetats quant a les propostes socialis-

tes i se centra en temes com l'educació, la immigració, la seguretat, les infraestructures, l'estratègia econòmica, les noves tecnologies, l'habitatge i el transport públic, el finançament, la reforma de la llei electoral i la devolució i la re-

forma de l'Estatut.

Maragall va encetar el seu discurs de balanç amb una referència al terrorisme. Al seu entendre, hi ha un excés de posicionaments polítics i una manca d'activitat civil i social que està portant a l'aïllament

d'Euskadi. "No hi ha prou contactes socials, culturals, econòmics entre Euskadi i la resta d'Espanya per compensar l'impacte brutal i simplificador de la imatge «bascos maten/altres moren» i de l'etiqueta «constitucionalistes contra

nacionalistes», va lamentar.

Un cop dit això, el líder socialista va començar el balanç. Per ell, la gestió de l'executiu de Pujol ha convertit l'any 2000 en un "un any perdut". Els únics avenços que, al seu entendre, s'han produït en aquest últim cicle han tingut com a escenari el Parlament gràcies al nou equilibri de forces i a "l'impuls donat per l'oposició". Entre aquests, Maragall va esmentar la constitució del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, la dotació de més mitjans per al Parlament i l'informe sobre la reforma de l'organització territorial.

Davant un públic format majoritàriament per diputats i companys de partit, per periodistes i per alguns estudiants, l'excalde de Barcelona va la-

Creu que les "pugnes internes" han "fet malbé" la coalició, que és el fonament de l'actual govern

mentar la capacitat de Jordi Pujol de desfer-se de tots aquells consellers que han apostat pel diàleg amb l'oposició, com ara Xavier Trias, Joaquim Triadó o Josep Antoni Duran i Lleida. També va reiterar les seves crítiques a la manca de projecte, a la submissió al PP i al tracte que s'ha donat a Unió. "Enredat en pugnes internes, el govern ha acabat fent malbé el seu propi fonament, que és la coalició, i Unió ha estat objecte d'assalt polític", va remarcar.

Tard per a coalicions

En aquest sentit, Maragall va voler posar punt final a la possibilitat d'assolir una coalició amb CiU per tenir una Generalitat estable. "Ara ja és tard, perquè aquest govern és el de la retirada de Pujol", va aclarir. Tanmateix, va mantenir la seva oferta de col·laboració en temes de país.

Com a mostra que el seu govern a l'ombra treballa i prèviament al col·loqui, Maragall va aprofitar la cloenda per presentar l'agenda del seu executiu, on destaquen, entre altres, propostes sobre telecomunicacions, educació infantil, prevenció d'inundacions, seguretat alimentària, model policial i finançament local.

EL DECÀLEG DEL LÍDER SOCIALISTA

Educació. Enfortiment del sistema educatiu. Dotació de 300.000 pessetes per infant i any en el finançament de l'escola bressol i impuls de l'ensenyament públic de qualitat.

Immigració. Evitar el partidisme, dotar els ajuntaments de competències i recursos en educació, ensenyament i benestar social per fer front a la immigració i assegurar als immigrants els mateixos drets assistencials i laborals que a la resta de treballadors.

Seguretat i violència. Fer front als problemes de seguretat i de violència contra les dones primant la prevenció, la dotació de mitjans necessaris per afrontar-los i la resposta eficient.

Infraestructures. Connectar Catalunya interiorment i fer-la accessible des de l'exterior.

Estratègia econòmica Estratègia econòmica catalana que conjugui foment de l'esperit empresarial, capacitat investigadora, desenvolupament tecnològic, formació i serveis.

Tecnologies de la informació i la comunicació. Augment de la inversió en recerca i desenvolupament, política universitària i

transferència tecnològica a les empreses.

Habitatge, barris i transport públic.

Facilitar l'accés a l'habitatge dels joves, programes d'actuacions integrades als barris més necessitats, construcció de la línia 9 del metro de Barcelona, transferència del servei de rodalies de Renfe i dotar de serveis efectius les àrees urbanes de Tarragona, Lleida i Girona.

Finançament. Elaborar una proposta coherent, unitària i vàlida per a tot Espanya i per a un llarg termini. Defensar els interessos de Catalunya de manera unitària.

Llei electoral i devolució. Nova llei fruit de l'acord de tots els partits catalans que conjumini la representació dels territoris amb la proporcionalitat del vot. Devolució de competències i recursos als ajuntaments. Celebració del segon congrés de municipis de Catalunya.

Reforma de l'Estatut. Carta autonòmica que adapti l'Estatut a les transformacions socials i als requeriments del procés d'integració europea. Avançar en la perspectiva del nou federalisme per a Espanya.